

HARLEQUIN®

King

JENNIFER LEWIS

MILJONÄRI
SALAVÕRGUTUS

017
OKTOBER

Jennifer Lewis
Millionaire's Secret Seduction
2009

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad
Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le

Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik
selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja
sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnas-
sus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikade-
ga on täiesti juhuslik.

Toimetanud Tõnu Ehasalu
Korrektor Inna Viires

© 2009 by Jennifer Lewis

© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limi-
tedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis
ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

Raamatu nr 10418
ISBN 978-9949-20-037-5

**Kirjastuse ERSEN kõiki e-raamatuid võite osta Interneti-poest
aadressil www.ebooks.ee**

Üks

„Kaduge minema, muidu kutsun turvamehed!”

Naise hääl kajas suures ruumis vastu. Dominic Di Bari pilgutab maast laeni akendest sisse tungiva ereda valguse käes silmi.

Ilmselt polnud naisel aimugi, kes ta on. Mees astus sammu lähemale.

„Ma ütlesin...”

„Ma kuulsin, mida te ütlesite.” Mees eristas vaevu naise tillukest kogu avara ruumi kaugemas otsas. „Ma ei usu, et oleksime kohtunud.”

„Müügikoolituskursus on neljateistkümnendal korrusel. See siin on viieteistkümnnes.” Naine astus mehe poole, kontsad marmorpõrandal klõbisemas.

Mees kissitas silmi, kuid ei näinud ikka veel kuigi palju. Naisel oli seljas valge laborikittel. Laudadel olid arvutid ja muu tehnika. Valge marmorpõrand võimendas veelgi läbi akende sisse voogavat eredat pära-
stlõunapäikest.

„Kas see on mingi labor?”

„Minu meelest pole see teie asi.”

„Nädal tagasi oleksin teiega nõustunud.” Enne kui see kummaline telefonikõne oli ta elu pea peale pööranud.

„Ma hoiatasin teid, et kutsun turvamehed.” Naine tõmbas kitlitaskust telefoni. Mees pani tahtmatult tä-

hele, et naise jalgadel polegi lõppu. Naine valis numbri ja toksis jalaga vastu põrandat, püüdes mitte mehe poole vaadata.

Mees ristas käed rinnal ja hoidis tagasi muiet, mis ähvardas suunurgast välja pääseda. Jalgade põhjal otustades oli ta valmis kihla vedama, et selle sileda valge nailoni alla on peidetud vaimustav keha. Sirged pruunid juuksed loomulikuna mõjuvate kuldsete salkudega langesid üle õla, kui naine telefoni kõrva juurde tõstis.

„Jah, Sylvester, viieteistkümnendal on sissetungija. Palusin tal lahkuda, aga ta ei kuuletu.” Naine saatis mehele vaenuliku pilgu. Hallid silmad. „Aitäh. Ma olen väga tänulik.”

Naine klõpsas telefoni kinni. „Turvamees on hetke pärast siin. Teil on veel võimalus väärikalt lahkuda.”

„Väärikus on vahel nii igav.” Mees nõjatus uksepäiale. Viha tõi naise jahedatesse silmadesse tulukesed ja muutis lõuajoone otsusekindlaks. „Kas te teete siin teadustööd?”

„Juhtumisi olen ma kosmeetikaosakonna asejuhataja.” Naine hammustas huulde.

„Huvitav.” Järelikult laienes Tarranti hea silm naiste peale ka neile, keda ta valis oma firmat juhtima. See naine ei näinud välja päevagi üle kahekümne viie. Nähtavasti trumpasid jalad siin kogemuse üle. See polnud ka teab mis üllatav, kui arvestada, mida ta teadis vana soku Tarrant Hardcastle'i kohta, kes DNA-testi põhjal oli osutunud tema bioloogiliseks isaks.

Mees kuulis selja taga liftiukse avanemist.

„See on tema.” Naine osutas pika elegantse sõrme mehele. Küünelakki ei olnud. Kas kosmeetikaosakonna asejuhatajal ei peaks olema küüned lakitud?

„Härra Hardcastle.” Sõbralik keskealine turvaülem, kes oli saanud korralduse talle hoonet tutvustada, nookas kergelt peaga.

Dominic teadis, et peaks meest parandama. Ta oli olnud kogu elu Dominic Di Bari ega kavatsenud nüüd nime muuta mingi egomaniakist miljardäri meeleheaks, kes vajas otsemaid poega.

Kuid praegu sobis härra Hardcastle'iks olemine tema eesmärkidega.

Naise roosad huuled paotusid. „Kuidas?”

„Te ju kuulsite, mis ta ütles.” Dominic toetus teisele jalale. „Sylvester, kas on probleeme?”

„Preili Andrews rääkis sissetungijast.”

„Ilmselt oli tegemist eksitusega,” venitas Dominic ja laskis naeratusel, millega ta oli võidelnud, viimaks välja pääseda. „Mina olen Dominic.” Ta sirutas käe.

Naine silmitses seda õudusega. Siis astus ta sammu lähemale ja võttis käe vastu. „Bella Andrews. Mul polnud aimugi. Pean vabandust paluma. Meil on selles laboris hulgaliselt tundlikke materjale ja me ei saa lubada, et võõrad...” Naine vaikis.

„Saan aru.” Naise nahk oli pehme ja sile – nagu pidigi olema, kui arvestada tema elukutset. Naise peopesa tulitas mehe oma vastas, kui Dominic ta kätt hoidis – õige pisut kauem, kui oleks olnud viisakas.

Naise hallid silmad ei reetnud ta mõtteid.

Kui mees käe viimaks lahti laskis, tõmbas Bella selle kiiresti tagasi ja pöördus turvamehe poole. „Täna, Sylvester. Vabandust, et teid tülitasin.”

Nad seisid vaikides, kuni Sylvester lahkus. Dominic tajus naise põletavat uudishimu, see oli kemikaalide järele lõhnavas ruumis peaaegu kombatav. Mees naeratas, nagu õhutades naist kõige puurivamatele küsimustele.

„Kas te olete Tarranti sugulane?” Küsimus tõi naise näole õhetuse.

„Poeg.” Dominic naeratas jahedalt. „Ja nüüd ütlete teie, et te ei teadnudki, et tal on poeg.”

„Ma... ee...” Naine lükkas lahti pääsenud juuksealgu kõrva taha.

Lugu polnud kena ja Dominic otsustas, et jätab selle esialgu enda teada. Vahel oli lõbus lasta inimestel oletusi teha. Eriti kui tegemist oli teadlasega, kelle elu eesmärk oli ilmselt tõestada oma hüpoteeside õigsust.

„Isa kutsus mind siia, et näidata, kuidas kompanii töötab.” Dominic astus sammu naisele lähemale. „Nii et ma kordan oma küsimust – kas see on labor?”

„Jah, see on tootearenduslabor.” Mees jälgis, kuidas naise elegantsed sõrmed pühkisid arvutimonitorilt kujuteldava tolmukübeme. „Ma pean veel kord vabandust paluma. Loodan, et te saate aru, et ma kaitsesin firma huve.”

„Saan aru. See on igavese nooruse allikas, mida tuleb elu hinnaga kaitsta.”

Mehe silmad olid nüüd valgusega kohanenud ja ta nägi pika ruumi teise otsa. Kraanikausid ja põletid olid olemas, nagu võiski arvata, need olid arvutiridadest ja

muust robotliku välimusega tehnikast hoolikalt eraldatud. Mõõte- ega katseklasse ei paistnud kusagil. Ilmselt olid need peidetud suurtesse kappidesse tagumise seina ääres. „Las ma pakun, tegelikult olete te seitsmekümne kaheksa aastane?”

Naise põsele ilmus lohuke. „Mitte päris. Kuigi me oleme saavutanud vananemisvastaste toodete alal üsna muljetavaldavaid tulemusi. Kas teil on selles vallas kogemusi?”

Naine surus käed taskusse, mis tõmbas kitli ta vormika taguotsa ümber vaimustavalt pingule.

„Kardan, et mitte üks raas. Tulin siia õppima.”

Et saada võimalikult palju teada Tarrant Hardcastle'i ja tema kurjuse impeeriumi kohta, kus ta oli veel nädala eest olnud soovimatu külaline.

Dominic tusatses ikka veel selle pärast, et oli kaotanud enampakkumise pankrotistunud apteegiketi kinnisvarale, mida oli soovinud oma toidukaupluseketi laiendamiseks. Tarrant oli hinna alla löönud ja poed ometi endale saanud. Nüüd olid kõigi kaupluste aknad kinni löödud vähe- malt viiekümne Ameerika väikelinna peatänavail.

Kas Tarrant teadis, et ta oli omaenda pojalt naha üle kõrvade tõmmanud? Kas ta oli teinud seda meelega, mingi võimumängu pärast?

Ainuüksi sellele mõtlemine pani Dominicil vere keema. Kuid ta teeb tagasi, nii või teisiti.

Bella Andrews korjas kokku mingid kapile laotatud paberid ja torkas need sahtlisse. Naine hingas kiiresti ja paistis olevat närvis.

Võib-olla põhjusega. Naise võimukas käitumine – ja see, kuidas need lopsakad huuled pahakspanevalt kriipsuks tõmbusid – tekitas mehes soovi magusaks kättemaksuks.

Bellal tuli mehest kuidagi vabaneda. Jumal tänatud, et mehel ei õnnestunud heita pilku paberitele, mida ta oli parajasti lugenud. Kogu keemikute tööruhm oli Genfis konverentsil ning Bella oli kindel, et on tõsisema nuhkimistöö tarvis omaette. Ja nüüd oleks ta bossi pojale peaaegu vahele jäänud.

Tarrant Hardcastle'il on poeg?

„Siin katsetavad meie keemikud uute valemitega ja parandavad olemasolevaid. Meil on range protseduuriahel ja kõik tooted kontrollitakse enne turuleviimist põhjalikult läbi.”

„Loomade peal?” Mehe kulmud kerkisid.

Naljakas küsimus. Elegantsest ülikonnast hoolimata nägi Pikk, Tõmmu ja Ohtlik välja mehena, kes sööb pigem loomi toorelt kui muretseb nende heaolu pärast.

„Kui mina siia tööle tulin, loobusime loomkatsetest. See pole meie toodete puhul hädavajalik.” Bella vakatas. „Praegu töötame välja uut vananemisvastast kosmeetikasarja. Tegelikult toome esimesed tooted turule juba paari päeva pärast. Tarrant loodab jõuda aasta lõpuks turustamiseni kogu maailmas.”

„Pole kahtlust, et tal on edu.” Miski mehe hääletoonis sundis naist pilku tõstma. Mehe kohvimus-

tad silmad püsisid naisel. „Kas teile meeldib töötada Hardcastle'i ettevõtetes?”

„Muidugi, miks te seda küsite?” Bella hääli kõlas piuksuvalt. Seda juhtus vahel, kui ta valetas.

Miski selles mehes ajas teda ärevile. Mitte tema L'Uomo Vogue'i hea välimus. Sellega oli Bella harjunud. Tarrant Hardcastle pani oma töötajate – nii meeste kui naiste – kenale välimusele suurt rõhku.

Samuti polnud asi mehe pikas kasvus ega laiaõlguses kogus, mis parajasti marmorplaadiga kapipealsele nõjatus.

Miski mehe ilmes tekitas tunde, et ta suudab Bellast läbi näha. Võimalus, mille peale naise kõht ärevusest krampi kiskus.

„Lihtsalt uudishimust.”

Rahulolu mehe näol tekitas tunde, et Bella reeturlikud mõtted on läbi nähtud. Naise kõhus keeras, ehkki ta teadis, et see on võimatu. „Mida te sooviksite näha?”

Mehe pilk liikus üle naise kitli rinnaesise, nagu andes mõista, et vastus oleks „rohkem teist”. „Senimaani olen ma näinud ainult kabinette ja nõupidamisruume. Ma tahaksin näha laborit ja siis...” Dominic kallutas pead ja ta silmad tõmbusid kinni. Kas ta naeris Bella üle? „Kui teil peaks oma tiheda päevaplaani kõrvalt aega jääma, tahaksin näha ka müügikorrust.”

Muidugi oli Bellal aega. Kõik teised plaanid kaotasid tähtsuse, kui bossi poeg teda vajab. Kas mees ei võiks leida selleks kedagi müügiosakonnast? Päris kindlasti